

[Justitsministeren]

hvor de indsatte sover og tilbringer deres fritid i fællesskab. Det, der i denne forbindelse navnlig skaber problemer, er, at mange af opholdsafdelingerne er alt for store; det gælder især afdelingerne på de gamle lukkede statsfængsler. Der findes her afdelinger med plads til op til 40 indsatte, og personalet har meget små muligheder for at øve den rigtige indflydelse.

Arbejdsgruppen har peget på, at det er vigtigt, at der nu gøres noget radikalt for at ændre på de bygningsmæssige forhold, således at det i langt højere grad bliver muligt at få mere kontrol med miljøet på afdelingerne. Det kan ske ved, at der foretages bygningsændringer, således at der indrettes afdelinger med ca. 20 indsatte. Etablering af sådanne mindre afdelinger vil være en forudsætning for, at man kan fordele de indsatte på en mere hensigtsmæssig måde, bl. a. med henblik på at beskytte de svagere indsatte og omvendt at neutralisere de indsatte, som udnytter deres medindsatte. Samtidig foreslås det, at der iværksættes aktiviteter, hvor personalet i højere grad end nu drages ind i et mere organiseret fritidsfællesskab.

Jeg er ganske enig med arbejdsgruppens synspunkter om nødvendigheden af ændringer efter de foreslåede retningslinjer. Men gennemførelsen af foranstaltninger i overensstemmelse med disse retningslinjer vil stille krav dels om bygningsmæssige ændringer, dels om mere personale til dette arbejde.

Justitsministeriet færdiggør i disse uger, efter at der er gennemført forhandlinger mellem de særlig hårdt ramte fængsler og direktoratet for kriminalforsorgen, et endeligt gennemarbejdet forslag om de nødvendige bygningsmæssige og andre forbedringer i disse fængsler.

I denne forbindelse vil jeg nævne, at man for tiden i statsfængslet i Nyborg er ved at etablere en særlig mindre afdeling efter de nævnte principper. Det foregår ved, at man genåbner en afdeling, der har været ude af brug, med ca. 20-25 pladser, samtidig med at man reducerer antallet af indsatte på visse af anstaltens øvrige afdelinger. Men det kan kun være en overgangsordning, for det forudsætter derudover bygningsmæssige forandringer.

De indsatte, der under opholdet i fængslerne organiserer og medvirker til indsmugling og salg af narkotika, udgør naturligvis et

ganske særligt problem. Et flertal i den nævnte arbejdsgruppe, men altså ikke en enig arbejdsgruppe, anbefalede, at man anbragte sådanne narkotikaforhandlere samlet i en særligt indrettet lukket institution, eventuelt i et arresthus i provinsen.

En foreløbig undersøgelse af behovet for en sådan institution har vist, at det nok ikke drejer sig om mere end nogle få, som under anstaltopholdet bevisligt har gjort sig skyldige i indsmugling og handel. Som følge heraf har justitsministeriet i hvert fald foreløbig opgivet videre overvejelser om etablering af en sådan særlig institution. I stedet står man over for at gennemføre en løsning, hvorefter de pågældende fjernes fra fællesskaberne og de lukkede anstalter og anbringes i forskellige arresthuse, hvor de sikkerhedsmæssige og andre forhold gør en sådan anbringelse betryggende, men uden at der er tale om en egentlig isolation, og dermed mener jeg altså en personlig isolation.

Ved siden af disse foranstaltninger med hensyn til anbringelse af de indsatte narkomaner og narkotikaforhandlere forberedes i kriminalforsorgen indførelse af en række skærpede kontrolforanstaltninger, bl. a. i forbindelse med de indsattes besøg, udgang, brevveksling og dispositioner over visse effekter.

For så vidt angår besøg, overvejes det at skærpe reglerne om visitation. Af hensyn til faren for indsmugling forbereder man indførelse af bestemmelser om, at tilladelse til at aflægge en indsat besøg kan betinges af, at den pågældende besøgende lader sin yderbeholdning undersøge. Af samme grund forbereder man indførelse af regler om, at besøgstilladelse også kan betinges af, at genstande, der ønskes medtaget under besøget, forudgående kan undersøges. Efter de allerede gældende regler kan besøg af bestemte personer forbydes, hvis det i de enkelte tilfælde skønnes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller for at forebygge strafbare forhold. Anstalterne søger naturligvis i vid udstrækning selv at skaffe de nødvendige oplysninger for at bedømme, om et besøg bør forbydes af de nævnte grunde. Men det at skaffe sådanne oplysninger vil tit kræve henvendelse til politiet, og derfor overvejer man også at indføre regler om, at anstalterne forud for besøg i videre omfang end i dag skal indhente oplysninger fra politiet.